

Волонтерський рух на Кореччині

Згадаймо, як це було

Вони допомагають і борються навіть тоді, коли в інших опускаються руки. Вони рятують життя, дарують тепло, любов і підтримку, не боїться куль і доглядають нашу країну країною. Про волонтерський рух в Україні із захопленням говорять у багатьох країнах світу, називаючи це явище унікальним. Розквіт волонтерської діяльності у нас припав на час Революції Гідності і початок війни на Донбасі. У надзвичайно складний період саме цей рух об'єднав суспільство, створив діву структуру громадських організацій, груп людей, готових взяти на себе вирішення найбільш нагальних і болючих проблем держави. До Міжнародного дня волонтера згадаймо, як це було на Кореччині. Тоді нас об'єднавала спільна боротьба за незалежність.

Продукти харчування з Кореччині – військовим в АТО

3 липня 2014 року в районі відбувся збір продуктів харчування і коштів для Збройних Сил України та забезпечення жителів звільнених від терористів населених пунктів Донецької і Луганської областей продуктами харчування.

Започаткували цю доброту і благодійну акцію молоко- та м'ясопереробні підприємства – ТОВ «Еко-Дар» (с. Голівниця), ТОВ «Монашинець сир» (с. Морозівка), ПП І. Галушко, які відправили тоді для потреб військслужбовців м'ясої та молочної продукції на суму 20 тис. грн. У максимально короткий термін у міській та 25 сільських районах провели сходи сіл, на яких одночасно підтримали звернення уряду України надати допомогу у вигляді продуктів харчування і коштів для потреб Збройних Сил України, перш за все, для тих, які перебувають у зоні бойових дій.

Тоді було зібрано 42 тонни продуктів харчування.

З ініціативи Коростівського (Онищук Л.О.), Великомиргорського (на той час Поліщук Г.В.), Жадківського (Якубець І.Р.) сільських голів відбулася акція «Нижки дітей не бувають», під час якої збирали гроші для придбання семи бронекілетів на суму 30 тис. грн. військслужбовцям-односельцям. До збору коштів долучилися селяни, працівники сільських рад, міський та сільський голови, працівники Кореччинського районної державної адміністрації, управління соціального захисту населення РДА, управління освіти, молоді та спорту РДА, канцелярія, районної служби зайнятості, управління пенсійного фонду, архівного відділу РДА, Кореччинської експлуатаційної дільниці МУВГ, Кореччинського відділення Гоцанської ОДП ГУ Міндоходів, управління ветеринарної медицини в Кореччинському районі, Кореччинський ЗШ І-ІІІ ст. №1, ВПУ-24, дошкільно-навчального закладу та дільничної лікарні с.Великих Межиріч, Великомиргорського СТ, КНП «Коречка ЦРП», ПП І. Галушко.

Громада Корця збрала 5,5 тис. грн для придбання бронекілетів жителю Корця, який працює військовою службою в зоні АТО. Медичні працівники КНП «Коречка ЦРП» збрали коштів у сумі 7 тис. 688 грн та закупили бронекілет і комплект військової форми військової частини А2798.

Під час проведення обласного свята «Зелене купало в літо улапо» жителі району для потреб ЗСУ збрали 2 тис. 600 грн. Працівники ветмедицини перерахували у благодійний фонд «Скарбниця надії» 1 тис. 80 грн. З ініціативи тодішнього голови райдержадміністрації Михайла Волинця працівники РДА віддали на потреби ЗСУ свій односторонній заробток в сумі

4 тис. грн. Крім того, до збору коштів долучилися і працівники відділу статистики в районі, центру надання соціальних послуг, усі громади церков району.

За кошти, зібрані громадою с. Гвадзова, для Рівненського військового госпіталю придбали холодильник для зберігання ліків. А оскільки в операційному блоці госпіталю, купили за кошти, зібрані громадами Новокоречкої, Рівненської та Гвадзівської сільських рад. (Фото 1)

Кореччинські борці ілю у Краматорську

У грудні 2014 року члени ГО «Коречка варт» Василь Опашин і Тарас Дулюк віддали батальйон «Горинь», що на той час дислокувався у Краматорську і де служили бійці з Кореччинського району.

Тоді до Дня Збройних Сил України наші хлопці отримали безліч подарунків, котрі збирала уся громада. Також бійцям передали сучасні борщі, ініціативу виготовлення яких виявила Ганна Юнок, згодом до неї приєднались Ірина Осипчук та Уляна Павленко. Одну електрошарку привіз Тарас Дулюк, іншу – подарував чоловік, який вважав, що допомагати – це його обов'язок, тому він не назвався. Бакумагор придбали за кошти, зібрані у Кореччинському ВПУ.

Тоді волонтери накупили в домашніх умовах 300 пакетів, у кожному з яких по 20 порцій борщу. До цієї важливої роботи долучилися і підприємці Тетяна Колдак, яка сушила овочі в домашніх умовах. А тришки пінише виготовили вже вісімнадцять тисяч порцій борщових наборів для бійців АТО. Виробництво сукупав організували в Самострілках за підтримки Кореччинського райдержадміністрації та тієї ж громадської організації «Коречка варт». До заготовки їжі переробили продукції долучилися працівники управління, відділів РДА, установ, організацій, підприємств, громадських організацій, сільських та міських рад Кореччині, громадськість. Продукцію переробляли на базі фермерського господарства «Астрей», де встановлені промислові сушарки для альгопродукції. Приміщення та обладнання безкоштовно було надане у використанні керівником Надією Баланчик. (Фото 2)

Сімдесятірна «бойова бджілка» з вулиці Українських повстанців

От і кореччинська пенсіонерка Марія Грязна (нині покійна) не могла спокійно сидіти у теплій домівці і спостергати по телевізору за подіями на Донбасі.

– Потрібно щось робити, – говорила тоді Марія Вікторівна. – Сидіти на місці, нікого не досягнемо. Ми засинаємо у теплі, а на Сході країни наші хлопці – холодні й голодні. У них немає там ідальні. Вони самі собі щось готують їсти.

Але щоб щось приготувати, потрібні продукти. То хоч би чим допоможемо.

Спочатку пані Марія самостійно обišла мешканців вулиці Українських повстанців, пояснила, що нашим бійцям на Сході потрібна допомога, і ось уже 5 грудня 2014 року першу партію допомоги відправили до Рівного.

Двері до будинку Марії Вікторівни тоді не зачинялися. Люди несли продукти харчування, одяг, гробці. Вони довіряли їй і добре знали цю жінку. До доброї справи, яку започаткувала пані Марія, згодом долучилися і приватні підприємці Галина Тікачук і Тетяна Колдак, а також житель Гвадзова. (Фото 3)

9 грудня 2019 року мізнає рік, як пішла із життя Марія Грязна.

Абі зігрілися бійці у зимку

Згадаймо, як у грудні 2014 року допомагали українським бійцям пережити холодні часи на передовій рубехак Батьківщини. Тоді працівники виробничого кооперативу «Коречлоубутеріс» зшили для військових сім берукачок, куртку та утеплені штани. Матеріалом для своїх виробів використовували зими в'язальні, які пожертували мешканці району. З роботою майстрині впоралися за два дні. Стож українських бійців зігріли виробі від Людмили Лукшук, Лідії Афоніної, Надії Андрійчук, Ганни Гавриленко, Людмили Куликівської, Катерини Шоломенцевої. (Фото 4)

Патріотичні буржуйки власного виготовлення

Саморобні буржуйки для українських воїнів виготовляли небагато доволі Українці мешканці краю Володимир Попричук та Сергій Балавич.

Залізані пічки виготовляли власноруч на замовлення благодійного фонду «Руєвита». Дизайні пчок майстри вигадували самі, а на виробі використовували слова підтримки військовим, державну символіку. Майстри виробовували на виробі патріотичні гасла, бо були впевнені, що такі пічки зігрівають бійцям не лише тіло, а й душу.

За словами волонтера фонду «Руєвита» Геннадія Завадського, виробі одразу відвозили на передові у батальйон «Адап» на Луганщині. (Фото 7)

Польова пічка від Сайд

Ініціативу виготовлення польових пчок для бійців АТО з ентузіазмом підловили і колишня Ізяснівська сільська голова Володимир Саєць.

Володимир Дмитрович виготовив справжній «шедевр» ковальської справи. Його польова пічка була обладнана ошукою для вдування чи одягу, а також кохерого. Крім цього, на «буржуйці» можна було приготувати чи підігріти їжу.

Окрім цього приладу, Ізяснівська громада передала бійцям у зону АТО зібрані від

села кошти у сумі 2 тисячі 500 гривень. (Фото 8)

Коречка ВПУ №24 не стояло остеронь

У листопаді 2014 року коридорами Кореччинського ВПУ №24 шуміли голоси як учнів І-ІІІ курсів, так і голоси працівників – від прибиральниць до директора. Усі активно зносили продукти, крупи, консервацію, чай, одяг та ще багато чого необхідного на передові. Допомогли і фінансово: збрали значну суму коштів, яку передали волонтеру Ганні Юнок.

Задля добробуту інших бійців відмовлялися від допомоги

Тоді наші бійці, будучи пораненими, відмовлялися від благодійної матеріальної допомоги. Це – Юрій Дем'янух, педагог-організатор Данилівської ЗШ І-ІІІ ступенів. Благодійні кошти Юрій Дем'янух хотів передати на 24-ту механізовану бригаду (4 батальйон, 11 рота), розташовану у районі села Кримське Луганської області. Він просив волонтерів придбати дизельний генератор та сачки, про що попередили керівництво бригади. Однак там повідомили, що вирішується питання щодо ротації цього рододілу додому, тому допомоги вони не потребують. Порадились з дружиною, Юрій Васильович тоді вирішив передати кошти батькам Героя України Ігоря Гордійчука у село Заліщиці.

Корчанин передав в АТО автомобіль

У лютому 2015 року житель Корця, експедитор Кореччинської міської ради Іван Вознюк, добровільно та безоплатно передав автомобіль PEUGEOT (1989 року випуску) для військслужбовців у зону АТО. (Фото 4)

Дівочий гурт співаків з підтримку військових «Червоні маки»

Так назвали свій гурт Тетяна Гнесюк (нині Паламарчук), Ніна Лукшук та Ірина Кордих. Ці юні жительки Кореччині не лише зачаровують своєю красою та голосом, а й у 2015 році співали на підтримку українських військових. Дівчата щомісяця влаштовували благодійні концерти української пісні у Кореччинській обласній лікарні відновного лікування. Також у концертній програмі брали участь Павло Мішук та Катерина Кордих. (Фото 5)

«Ясени» ідали у госпіталі – піднімати бойовий дух

Попри ризик, учасники чоловічого квартету чимало разів побували на передові. З 11-го до 14-го грудня 2015 року Віталій Сидорчук, Сергій Страшевський, Володимир Данилюк та Валерій Васильчук разом із волонтерами «Самооборони Рівненщини» здійснили чергову поїздку в зону АТО.

Творчий колектив відправлявся не з пустими руками. Тоді військових підтримували приватні підприємці Сергій Балавич, Роман Поліщук, Віталій Поліщук, лікар-рентгенолог Юрій Камінський, Анатолій Левандовський, Олександр Чернігов, Микола Пономаров, Олександр Гаврилюк, колективи район-

ної центральної бібліотеки, районної дитячої бібліотеки, районного будинку культури і доволі. Бухгалтері сектору культури і туризму РДА, дитячої школи мистецтва.

Музиканти побували у Слов'янську, Артемівську, Лисичанську, Северодонецьку, Старобільську, Новоайдари та Щасті. Під час поїздки чоловічий квартет «Ясени» дав два благодійні концерти для бійців 80-ї 130-ї бригади.

А ще у червні того ж року «Ясени» у складі Новгород-Волинського військового духового оркестру відвідали Житомирський та Вінницький військово госпіталі, де любили поранених у зоні АТО.

– Переважно співали пісні про Україну, родину та героїчні подвиги, – згадав про поїздки Володимир Данилюк, учасник квартету. – Головним завданням перед собою ставили підняти бойовий дух госпіталізованих військових. (Фото 8)

Авто у зоні АТО

Чималу роль у цьому році відіграли цілі сільські громади. От у червні 2015 року з ініціативи приватного підприємця села Голівниця Михайла Бобровського передали для Збройних Сил України, а саме 128-ї окремої проросійської піхотної бригади, автобус марки КАЕЗ.

Автомобіль на Схід відправили не порожнім. Сільській громаді Голівниця, Забара та Калинівки завантажили до нього чималу кількість продуктів харчування, засоби гігієни, а також збрали більше чотирьох тисяч гривень. Долучилися до збору цієї допомоги депутати місцевого органу самоврядування на чолі з тодішнім сільським головою Михайлом Бежаном. (Фото 10)

«Коречка варт» на теренах району діє і досі

Засновниками громадської організації «Коречка варт» стали Тарас Дулюк, Ірина Осипчук та Софія Юшина. Ще 2014 року «Коречка варт» була передержкою із Кореччинської сотні Самооборони. Основним напрямком діяльності організації був волонтерський.

– Почалося це все із того, що представники із Новогород-Волинського Самооборони звернулися до нас із проханням допомогти зібрати кошти на акумуляторні батареї до техніки і матраци. Адже тоді призвали багато військових із 30-ї окремої механізованої бригади. З цього і почалося волонтерство на Кореччині. Ми ідали по району і збирали подушки й матраци, у кого які були, – згадав сьогодні ІІ заступник Тарас Дулюк. – Тоді ми відчували потребу допомогти нашим військовим. Лише за два роки Тарас Анатолійович побував на передові з десятком разів.

– Якщо порівнювати українську армію у 2014 і 2016 році, то, звісно, уже покращення відчували не лише військові, а й ми. Якщо на початку нашої діяльності ми вели у зону АТО усе, що тільки можна, то у 2016 році ми вели щось дефіцитне там. Наприклад, приватний підприємець Василь Галушко і його сестра

2014-2015 роки.

Ірина передавали ящики м'ясо, ковбасу, згадую, як у 2014-2015 допомагали укомплектувати 59-у бригаду. Тоді ми везли цукор і шурпи, олію, молоко, шматки лінолеуму, шпательку.

Першими із Корця пішли служити добровільцями Володимир Савченко, Олександр Момит, Олексій Савченко. Тоді їм потрібно було екіпування. «Корецька варта» розпочала збір коштів.

— Спочатку ми збирали допомогу і передавали через обласний військкомат, через «свободеські» автомобілі, — продовжує пан Тарас. — Перша наша поїздка у зону АТО відбулася у листопаді 2014 року. Тоді ми поїхали вдвох із Василем Олашним у Краматорськ, де дислокувався батальйон «Горинь». Через місяць поїхали до хлопців у Дружківку до 81-ї окремої розвідроты УНА-УНСО.

Згодом поїздки почастишали. Волонтери намагалися відвідати своїх земляків. Силами ГО «Корецька варта» для 59-ї бригади відремонтовано командно-штабну машину на базі ЗИПа 131. Відремонтували бойову розвідну машину.

— Везили допомогу у батальйон «Горинь», 30-у окрему механізовану бригаду, 81-у окрему розвідроту УНА-УНСО, 130-ий окремий розвідувальний батальйон, 24-ту окрему механізовану бригаду, 59-ту окрему мотопіхотну бригаду, Житомирську 93-ю аеромобільну бригаду. В основному ми їздили туди, де служили корчани. Везили передачі від родичів, а також усе зібране від жителів району. Їхали зі сторони Слов'янська, крутилися у Краматорську, потім на Бахмут, там повертали на Луганщину на Северодонецьк, а там через Новоайдар і прямували до Станиці Луганської. Верталися до Маріуполя і ніколи понад море їздили на Одеську трасу.

Часто відвідували Олександра Солоненка, лікаря-рентгенолога Юрія Бобровського, Петра Редьку, братів Леусів, Миколу Силіна. Дамі зустрічалися на передовій із колишнім головою Корецької РДА Михайлом Волинцем.

Зі слів Тараса Анатолійовича, не завжди вдавалося віднайти транспорт, аби поїхати на передову. Тоді доводилося шукати інших волонтерів із транспортом і дооружати війні автомобіль своїм вантажем. Тут корчанам-волонтерам ніколи не відмовляли жителі Острожчини, Гошанський селищний голова Микола Панчук та багато небайдужих людей.

А ще скільки залишилося не згаданого. Тоді допомагали усі, тоді кожен із нас був волонтером. Вихованці дитсадків, вихователі, школярі, педагоги району, що провели неалічнену кількість благодійних ярмарок, сплели не один десяток макувальних сток, відіслали сотні власноруч зроблених вітальних листок, сплели тисячі пасок та багато іншого. Багато наших земляків і досі допомагає бійцям. Переконана, що будь-яка волонтерська організація не зробила б того всього без пересічного жителя нашої країни, які віддавали іноді й останнє задля перемоги наших українських військ проти окупантів та терористів.

фото 1

фото 2

фото 3

фото 4

фото 5

фото 6

фото 7

фото 8

фото 9

фото 10

Підготувала
Іванна ГОТЛІБ